



## *Nechat sa premôcť láskou...*

Láska je človeku prirodzená. Z lásky bol stvorený a má v sebe pocit radosti a blaha, ak ho má niekto rád a zasa naopak má v sebe zlý pocit a nespokojnosť v duši, keď sa mu lásky nedostáva. Ale hoci je to tak, hoci láska je človeku blízka a túži po nej, predsa sa musí o ňu snažiť. Musí ju chcieť mať i musí ju dokazovať. Inými slovami povedané: musí sa v láske cvičiť. Ale ako? A aký zmysel má táto snaha?

Športovci sa namáhajú a cvičia, aby podali, čo najlepší výkon, porazili súpera a stáli na stupni víťazov. Cvičia v pohotovosti svoje telo, svoje svaly i svoju pozornosť a sústreďujú sa na to, aby boli najlepší. Ako náhle by prestali cvičiť, trénovať a namáhať sa, ich výkonnosť by klesala a nepodali by také výkony, aby získali slávu.

Vojaci tiež cvičia a nacvičujú, aby sa udržali v bojovej pohotovosti a aby sa kedykoľvek mohli postaviť voči nepriateľovi. Od tejto schopnosti a pohotovosti bojovať potom závisí ich vlastný život a aj život i majetok tých, ktorých obraňujú. Ak by sa nepripravovali, necvičili a netrénovali bojové umenie a svoju bojovú pohotovosť i ten najmenší nepriateľ by ich ľahko prekvapil a premohol.

Áno, tak je to, ak chce človek podávať dobré výkony v športe musí trénovať, a ak chce dobre obraňovať svoju vlasť musí cvičiť seba i svoje telo bojovej pripravenosti a schopnosti premáhať nepriateľa.

Podobne je to i v láske. Hoci ju človek má, potrebuje sa v nej cvičiť, namáhať a premáhať, aby podával primerané výsledky aké láska vyžaduje. Potrebuje sa naučiť premáhať svoju pýchu i svoju pohodlnosť, príjemnosť, sebeckosť i lenivosť, lebo láska ak má byť opravdivá má byť obetou, sebadarováním... V oblasti športu, umenia, vedy sa predstíží dosahuje tým, že niekto schopnejší, zručnejší, silnejší, múdrejší premáha toho, kto je slabší... V oblasti bojového umenia a vojny ide tiež o porazenie, premoženie nepriateľa... V oblasti lásky je to ale naopak: tam je väčší, silnejší, prvý ten, kto sa nechá premôcť dobrom, ale nie tým, ktoré spôsobí seba, ale tým dobrom, ktoré druhý potrebuje a vyžaduje. Tu víťazí ten, kto je schopný urobiť čo najviac dobra, čo najviac poslužiť, pomôcť, jednoducho, čo najviac, alebo v najväčšej miere prejaviť svojimi skutkami lásku človeku i Bohu. Pán Ježiš hovorí, že ten je prvý kto vie najviac poslužiť, kto je sluhom všetkých. Sám povedal o sebe, že neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za nás.

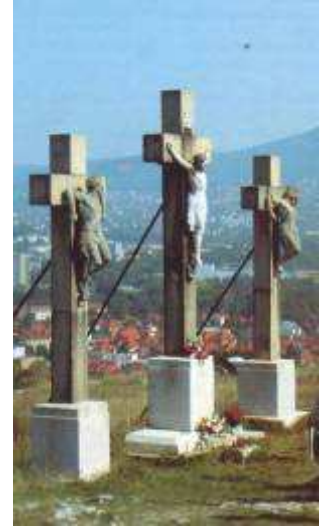
Z toho čo hovoríme a z príkladu nášho Pána môžeme pochopiť, že v láske víťazí ten kto sa nechá premôcť, ukrižovať a nie ten kto premáha iných. Láske preto veľmi protirečí pýcha. Pýcha vzbudzuje v srdci človeka túžbu i snahu byť viac, víťaziť nad druhými

a premáhať ich. Pýcha vytvára boj medzi ľuďmi – boj o prvé miesto, o predstíž, úctu či moc nad druhými. Aj medzi učeníkmi vznikol spor, hádka a boj o to, kto z nich je väčší. Náš Pán, keď im to už povedal slovami, pri Poslednej večeri si vzal zásteru, opásal sa ňou, sklonil sa učeníkom k nohám a umýval im nohy. „Hľa, dal som vám príklad...“ Láska ide len s pokorou, s pravou a nefalšovanou poníženosťou, ktorá nemá za cieľ ponižovať a zhadzovať človeka, ale naopak má v sebe túžbu skloniť sa k človeku, pochopiť ho, prijať ho, poslužiť mu a to takou činnosťou a službou, akú niekedy vykonávali otroci.

Okrem toho nemôže mať lásku ten, kto chce príjemnosť a pohodlie. Láska je vzťah ktorý vychádza odo mňa, z môjho srdca a ide v ústrety druhému, jeho potrebám a požiadavkám lásky a dobra. Ten komu ide o vlastné dobro, o vlastné pohodlie a príjemno nevie mať rád nikoho iného len seba preto ho voláme sebec a podobne, lebo má lásku len k sebe.

V čom teda spočíva námaha, cvičenie, aby láska bola silná a schopná získavať víťazstvá, dobývať srdcia a premáhať nepriateľa? Tento nácvik spočíva v premáhaní seba, v premáhaní svojej pýchy, pohodlnosti, sebeckosť a lenivosti i všetkého toho, čo bráni láske, aby sa mohla uplatniť a stať sa silnou a pevnou. Okrem toho láska potrebuje i motiváciu, lebo je spojená s vôľou, s túžbou po dobre, a preto potrebuje i povzbudenie z vlastného ovocia, ktoré nadobudla alebo s toho dobra, ktoré urobili v jej mene druhí. „Verba movent, exempla trahunt“ – „slová hýbu a príklady tiahnu“ – staré latinské príslovie, ktoré hovorí, že príklad je viac ako slová, myslíme na príklad skutočnej a úprimnej lásky, ktorý najkrajšie ukáže jej krásu i príťažlivosť. Najľahšie je lásku prejaviť tomu, kto nám ju opätuje, kto nás má rád, kto je našej lásky hoden. Vtedy je naša vôľa ochotná a pripravená i na veľké skutky lásky. Horšie je to vtedy, ak odpoveď lásky neprichádza, ba keď chýba i vďačnosť a uznanie... Ale i to je láska, ba ešte väčšia lebo jej pravú veľkosť a hodnotu vidí len sám Boh. Najťažšie je však lásku prejaviť tomu, kto jej nie je hoden. Tomu, kto uráža, ponižuje, hnevá a spôsobuje bolesť. Ale i k takejto láske nás pozýva náš Pán. K láske v určitom zmysle nadľudskej, k láske odpúšťajúcej, k láske ktoré zahŕňa i tých, ktorí zle robia, tých ktorí sú nepriatelia... Aby sme takejto lásky boli schopní, dáva nám náš Pán príklad a dáva nám i posilu svojej lásky. Vo Svätom prijímaní nám dáva seba, svoju Božiu lásku, aby sme mali silu ku skutkom tejto nie prirodzenej, ale zato vždy potrebnej lásky, milovať tých, ktorí si to nezaslúžia i tých, ktorí lásky nie sú hodní... Ale jedine naša prejavovaná láska voči nim, môže ako jediná zmeniť ich srdcia i život.

Mário Orbán



**-R.: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?**

1. *Vysmieávajú sa mi všetci, čo ma vidia, \* vykrúcajú ústa a kývajú hlavou.*
2. *„Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, \* nech ho zachráni, ak ho má rád.“*  
— R.
3. *Obkľučuje ma svorka psov, \* obstupuje ma tlupa zlosynov.*
4. *Prebodli mi ruky a nohy, \* môžem si spočítať všetky svoje kosti.*  
— R.
5. *Delia si moje rúcho \* a o môj odev hádžu kocky.*
6. *Ale ty, Pane, nevzdávaj sa odo mňa, \* ty, moja sila., ponáhľaj sa mi na pomoc.*  
— R.
7. *Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom \* a uprostred zhromaždenia chcem ťa velebiť.*
8. *Chváľte Pána vy, ktorí sa ho bojíte, + oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci. \* Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove.*  
— R

## LXII Zrada

„Jeden z vás ma zradí.“ „Kto je to, o kom hovorí?“

Jn 13,21.24

V tichu a v pokoji tvojej prítomnosti, Pane,  
som rád, že mám teraz čas byť znova s tebou.  
Vžívam sa, Pane, do udalostí  
tvojho posledného večera na tejto planéte,  
do chvíle, keď si sa zachvel v duchu  
a vyhlásil: „Jeden z vás ma zradí.“

Učeníci sa v rozpakoch  
pozerali jeden na druhého, ba pýtali sa ťa:  
„Azda som to ja, Pane?“

Tie slová sa ma hlboko dotýkajú,  
keď si predstavím, že tú otázku vyslovujem  
v ten posledný večer spolu s apoštolmi.

Keď počujem tvoje slová o zrade.

Ako sa môžem cítiť nedotknutý?

Priznám sa, Pane, nemal by som odvahu  
sa pýtať: „Azda som to ja?“

Cítim, že som to ja!

Cítim, že mám do činenia so zradou!

Môžem si azda, Pane, povedať,

že som ťa nikdy nezradil?

Čímže je moja nechota a odmietanie  
milovať,

odpúšťať,

veriť,

dúfať.

Čímže je moje úsilie realizovať sa

v sebecke,

v pýche,

v sebareklame,

v zhone za kariérou,

peniazmi, výhodami...

Ježišu, zrádzam ťa, keď nemilujem, keď ti neverím,  
keď ťa nepočúvam, keď dôverujem iba sebe, keď  
nemilujem druhých, keď nepomôžem druhým, keď  
urazím druhých...

Pane, čo s tým, kam s tým, keď sa už nedokážem  
pozrieť sám sebe do očí, keď sa nedokážem pozrieť  
do očí druhých,

ba keď sa nedokážem pozrieť ani do tvojich očí.

A predsa, Pane,

ak nechcem skončiť v zúfalstve,

ak nechcem skončiť v zrade,

ak nechcem skončiť ako zradený,

potrebujem sa obrátiť k tebe,

lebo ty si nádej,

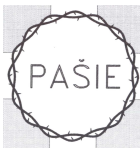
nádej všetkých zradených

a nádej aj všetkých, čo zradzajú.

Zradený a zrádzaný Ježišu, zmiluj sa nado mnou.

Jozef Šuppa SJ „V dnešný večer Pane...“ meditácie

## Veľký týždeň



Pašie na Kvetnú nedeľu podľa  
sv. Marka  
Mk 14,1-72 a 15,1-47



Pašie na Veľký piatok podľa  
sv. Jána  
Jn 18,1-40 a 19,1-42

**V utorok 7.apríla budú navštívení chorí a tí, čo  
nevládzu prísť do kostola a chcú prijať sväté  
sviatosti.**

**Piatok Pánovho utrpenie je dňom pokánia  
záväzného v celej Cirkvi. Vtedy sa zdržujeme  
mäsitého pokrmu a zachováваме pôst.**

### **Sväté omše vo Veľkom týždni (B)**

#### **7.IV. utorok Veľkého týždňa**

**18.00** + Bohumil Kralovič a rodičia

#### **8.IV. streda Veľkého týždňa**

**18.00** + Štefan Hrdlička, manž.Rozália a syn Ján

### **VELKONOČNÉ TROJDNIE**

#### **9.III. Zelený štvrtok - Pánovej večere**

**17.30** za farníkov

Po sv.omši bude kostol otvorený, aby sme pri Svätostánku  
prežívali tiché chvíle v adorácii s Ježišom v Getsemanskej  
záhrade

#### **10.IV. Veľký piatok Slávenie utrpenia a smrti Pána**

**9.00** Pobožnosť Krížovej cesty od kaplnky sv.Anny

**15.00** Obrady Veľkého piatku.

#### **11.IV. Biela sobota**

**7.30** Vyloženie Sv.Oltárnej k poklone pri Božom  
hrobe až do Veľkonočnej Vigílie

**18.00** **Veľkonočná Vigília** s procesiou na oslavu  
Vzkrieseného Pána

Upratovanie kostola č.d. 52 – 75

#### **12.IV.Veľkonočná nedeľa - Pánovho zmŕtvychvstania (B)**

**8.00** + Anton Kulifaj a manž.Zlatica, rodičia Mária a Alexander

**9.15** za farníkov

### **Liturgický kalendár**

6.IV. pondelok sv. Celestín, pápež

7.IV. utorok sv.Ján Krstiteľ de La Salle, kňaz

8.IV. streda sv.Dionýz,biskup

9.IV. štvrtok sv. Demeter, mučeník - **Zelený štvrtok**

10.IV. piatok sv. Magdaléna z Kanossy - **Veľký piatok**

11.IV. sobota sv. Stanislav, biskup – **Biela Sobota**

## Veľký týždeň

Vo Veľkom týždni svätá Cirkev slávi tajomstvá spásy, ktoré uskutočnil Kristus v posledných dňoch svojho života. Veľký týždeň sa začína Kvetnou nedeľou, čiže Nedeľou utrpenia Pána, v ktorej sa spája predzvesť kráľovského triumfu Ježiša Krista so zvesťou o jeho umučení. Večernou omšou na pamiatku Pánovej večere sa začína Veľkonočné trojdnie, ktoré pokračuje cez Veľký piatok utrpenia a smrti Pána a cez Bielu sobotu, vrcholí Veľkonočnou vigíliou a uzatvára sa večerami Nedele Pánovho zmŕtvychvstania.

Ježiš Kristus uskutočnil dielo ľudského vykúpenia a dokonalého oslávenia Boha predovšetkým svojím veľkonočným tajomstvom, v ktorom svojou smrťou zničil našu smrť a svojím zmŕtvychvstaním obnovil nám život. Preto Veľkonočné trojdnie Pánovho umučenia a zmŕtvychvstania je žiarivým vrcholom celého liturgického roka. A tak ako je nedeľa vrcholom týždňa, je slávnosť Veľkej noci vrcholom liturgického roka (VSLR, 18).

Obrady Veľkého týždňa sú veľmi bohaté a obsažné. Nech hlboké prežívanie veľkonočného tajomstva prenikne naše zmysľovanie a povzbudí nás vo viere, aby sa mohlo prejaviť aj v našom každodennom živote.

### Kvetná nedeľa

- čiže Nedeľa utrpenia Pána je deň, v ktorý si pripomínáme ako Pán Ježiš vstúpil do Jeruzalema na osliatku. Vtedy ľudia nadšene kričali: „Hosana.“ A takto by sme v duchu viery mali kričať aj my. Privítať nášho Pána, ktorý nás prichádza vykúpiť. Bez Jeho obety by sme boli navždy stratení, ale toto vykúpenie má pre nás obrovskú hodnotu. Boh nám odpúšťa hriechy aj vinu a dáva nám nový život. „Potrebujem aj ja vykúpenie, odpustenie hriechov? V čom cítim svoju najväčšiu vinu?“

### Veľkonočné Trojdnie

#### Zelený štvrtok

V tento deň si pripomínáme 3 dôležité veci pre našu spásu:

1. Pán Ježiš umýva apoštolom nohy a dáva nám príkaz: "Milujte sa navzájom ako som ja miloval vás." Aká láska to má byť? Taká akú mal Pán Ježiš voči nám. To znamená obetavá, pokorná, nezištná.

2. Ustanovenie Eucharistie – keď Pán Ježiš hovorí slová „toto je moje telo, toto je moja krv.“

#### 3. Ustanovenia sviatosti kňazstva.

Pri večernej sv. omši, počas chválospevu zvonia zvony, potom sa do Veľkonočnej vigílie odmlčia. Po modlitbe po prijímaní sa preniesie do bočného oltára a zaspieva sa hymnus „Sviatosť tela tajomného“. Nakoniec sa obnažia oltáre.

Po sv. omši bude kostol otvorený, aby sme v kostole prežili tiché chvíle v adorácii s Ježišom v Getsemanskej záhrade.



### Veľký piatok

V tento deň je pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu! Ráno o 9:00 bude križová cesta od kaplnky sv. Anny do kostola.

Je to jediný deň cez rok, kedy sa neslúži sv. omša na celom svete – ide len o obrady.

Prežívame **utrpenie Pána Ježiša**. Rozjímame nad jeho odsúdením, nad jeho smrťou na kríži. Preto tento deň je dňom pôstu, aby sme aj my prežívali aspoň ... jednu stotinu ... z jeho ozajstného utrpenia.

Ježiš Kristus vydýchol o tretej hodine popoludní. Aj my o tejto hodine začneme „trpieť“ spolu s ním.

Kňaz v červenom rúchu prichádza spolu s miništrantmi pred prázdny svätostánok a spoločne si **líhajú na zem** na znak pokory a ako poďakovanie za obetu Ježiša Krista. Ako bezmocní v prach padáme a túžime po vykúpení – Boha prosíme o našu spásu. Počas vstupu kňaza a posluhujúcich veriaci stoja, potom si aj oni kľaknú a v tichosti sa modlia.

Nasledujú 2 čítania, ktoré vyjadrujú tajomstvo tohto dňa a pašie o umučení a smrti nášho Pána Ježiša podľa sv. Jána (Jn 18,1-40 a 19,1-42)

Po **krátkej homílii** nasledujú prosby, ktoré sú slávnostnejšie ako kedykoľvek inokedy. Prednesieme **desať prosieb**. Pred každou prosbou prednesie kňaz úmysel modlitby a vyzve nás, aby sme si pokľakli. Vo všeobecnom tichu samostatne prosíme za prednesený úmysel ... Kňaz nás vyzve, aby sme vstali. Potom zaspieva prosbu na ten úmysel, za ktorý sme prosili. Toto sa opakuje desať krát.

Potom traja miništranti prinesú v sprievode sviec zo zadnej časti kostola zahalený kríž. Teraz nastáva tá chvíľa, keď si **uctíme kríž**, ktorý je znakom, symbolom a prejavom našej spásy. V dnešný deň má kríž oveľa väčšiu hodnotu ako inokedy. Je to tak, ako napríklad s naším krstným menom, ktoré si viac

vážime na meniny. Sú to akoby meniny kríža. Kľakáme si uctieваме kríž v tom vedomí, akoby práve teraz na ňom Kristus zomieral. Preto aj kňaz pozdvihne kríž a spieva: „Hľa, drevo kríža“ a veriaci odpovedajú: „Pod’te, pokloňme sa.“ Toto sa spieva trikrát. Takto si môžeme uctiť kríž. Za tento úkon môžeme získať **plnomocné odpustky**.

Potom, keď kňaz vystaví tento kríž, pôjdeme ho uctiť. Uctí ho kňaz, a miništranti a ostatní prisluhujúci. Po nich sa vedľa kríža zapália sviece a bude položený pred oltárom. Po obradoch si ho aj ostatní veriaci môžu uctiť.

Modlitba Otče náš bude predzvesťou **svätého prijímania**. Po svätom prijímaní bude znova Sviatosť prenesená do bočného oltára, kde bude slávnostne vystavená. Pod ňou bude Boží hrob, v ktorom bude kríž na ktorom zomiera Pán Ježiš. Dnes je možnosť väčšej úcty sviatosti oltárnej. **Postupne si kríž uctia deti, potom muži a nakoniec ženy tak, aby celá poklona sv. Krížu bola dôstojná bez tlačenia a ponáhľania. Kto môžeš, zotrvaj s Kristom až do uloženia Oltárnej sviatosti.**



## Biela sobota

Na Bielu sobotu zotrávame pri hrobe Pána Ježiša a rozjímame o jeho utrpení a smrti a o jeho zostúpení k zosnulým. Prichádza k nim jeho duša, ktorá odišla z tela a pozýva ich do Božieho kráľovstva.

### Veľkonočná vigília

V sobotu večer pred Božím chrámom sa začína sláviť Veľká noc – noc nášho vykúpenia. Končí sa stará a začína nová zmluva.

Budeme teda prežívať vigíliu, očakávanie Pánovho vzkriesenia. Celý tento obrad so svätou omšou, každá jeho chvíľa, má svoj veľký význam a zmysel. Začneme pred Božím chrámom pri ohni. **Oheň** je symbolom svetla, symbolom Ježiša Krista, ktorý prináša svetlo tomuto svetu. Kňaz zapáli paškál – Veľkonočnú sviecu spolu s miništrantmi. Keď kňaz vstúpi do chrámu, trikrát sa zastaví a spieva: „Kristus, svetlo sveta.“ Tretíkrát sa zastaví až pri oltári.

Potom položí veľkonočnú sviecu na svietnik a kadidlom ju incenzuje. Potom nasleduje najkrajší

chválospev – **veľkonočný chválospev – exultet**. Po ňom nasleduje modlitba a **štyri čítania zo Starého zákona**.

Po štvrtom čítaní sa kňaz modlí modlitbu a zapalujú sa sviece, lebo vstupujeme do Nového zákona – Kristus vstáva z mŕtvych.

Nasleduje oslavná pieseň Sláva Bohu na výsostiach.

Teraz sa započúvame do čítania z **Nového zákona** a nasleduje trojnásobné Aleluja, ktoré bude krajšie ako zvyčajne. **Aleluja – radujme sa!**

Radostné posolstvo o zmŕtvychvstaní v **evanjeliu**. Po homílii sa prihovorme k našim patrónom a zástancam **v litániách ku všetkým svätým** a obnovíme si **krstné sľuby**, aby sme sa zbavili svojho „starého zákona“ a začali žiť nový. Na znak nášho znovuzrodenia nás kňaz pokropí krstnou vodou – vodou znovuzrodenia.

Nasleduje obnovenie krstných sľubov. Veriaci stoja a držia zažaté sviece a odpovedajú na otázky kňaza, pri ktorých môžeme za zvyčajných podmienok získať **plnomocné odpustky**. Nasledujú **spoločné prosby**. Po nich pokračuje **svätá omša**, pri ktorej Kristus zomiera a vstáva z mŕtvych.

Po svätom prijímaní sa vkladá sviatosť do monštrancie, ktorá sa položí na obetný stôl.

Začína sa sláviť náš typický obrad na Slovensku - **obrad vzkriesenia**. Kňaz incenzuje kadidlom sviatosť. Potom spieva „antifónu“. Do rúk vezme sviatosť a zaspieva: „**Pokoj vám ja som to, aleluja.**“ Odpovieme: „**Nebojte sa, aleluja.**“ Potom kňaz intonuje: „**Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, aleluja.**“ Pokračujeme rovnomennou piesňou.

Nasleduje **procesia**. Zaradíme sa nasledovne:

1. Z kostola pôjdu ako prví miništranti s krížom a sviečkami a za ním všetky deti.
2. muži
3. ostatní miništranti
3. kňaz so Sviatosťou Oltárnou
4. ženy

Pri procesii si uvedomme: aby Kristus nevstal len z hrobu, ale aj z môjho srdca, aby nebol stále vo mne pochovaný a nepôsobil vo vnútri, ale naopak ...

Na znak tohto sa vrátíme do chrámu, kde pred sviatosťou zaspievame jednu z najkrajších piesní,

### - Te Deum – Teba, Bože chválime.

Po piesni kňaz udelí požehnanie. Na záver sa spieva mariánska antifóna: „**Raduj sa nebies Kráľovná, aleluja.**“ S pocitom radosti zo zmŕtvychvstania nášho Pána sa rozchádzame.

Iba dnes

*Prispôsobím sa okolnostiam, a nebudem chcieť, aby sa okolnosti prispôbovali mojim prianiam.*

Jarné májové počasie: Ktože by vtedy aj v sebe samom necítil jar? Inak je to v apríli: To príslovečne známe „aprílové počasie“ môže zaľahnúť na dušu. Náznaky jari a rozlúčky so zimou, svit slnka a dažď, teplo a zima - príroda sa nám ukazuje z rôznych stránok.

Nejeden človek je ako aprílové počasie: náladový, nevyrovnaný, nestály, ťahaný sem a tam. Medzi zimným počasím a jarným prebudením. Niečo z tejto nestálosti počasia vidí zrejme každý človek v sebe i u druhých.

Aj František Saleský vedel o týchto striedavých kúpeľoch pre dušu. Rád používal štyri ročné obdobia ako obrazy ľudského duševného života. Podobne aj duchovný život pozná ročné obdobia - jar, leto, jeseň a zimu.

Aj Angelo Roncalli podobne ako jeho obľúbený svätec vedel, aký mnohotvárný môže byť človek, aký kolísavý a nestály, plný túžby a obťažovaný túžbou. Prežíval to aj v sebe samom. Niekedy si prial iné okolnosti, než práve boli, či už pre Cirkev, alebo pre seba. V jeho dlhom živote boli obdobia, v ktorých túžil po zmene. Najmä roky na Balkáne mu občas dali zabrať. Najprv bol desať rokov (1925-1935) apoštolským vizitátorom v Bulharsku, potom deväť rokov (do r. 1944) vyslancom Vatikánu v Turecku a Grécku. V týchto rokoch - medzi 44. a 63. rokom svojho života - si niekedy pripadal na okraji udalostí. Zabudol naňho Vatikán? V takej nálade si predsavzal: „Zostanem až dokonca na poste mojej poslušnosti.“ I keď sa zdá, že zodpovední v Cirkvi naňho zabudli, Boh o ňom vie, to mu dávalo silu vytrvať: „Tu budem stáť. Môžem aj inak.“ Angelo Roncalli sa musel často preorientovať a vžívať do iných životných okolností. Tu je prehľad jeho úloh, zastávok na životnej ceste: žiak a študent v chlapčenskom a kňazskom seminári, biskupov sekretár a docent, sanitár v prvej svetovej vojne, duchovný pastier študentov a žien, prezident pápežských misijných diel v Taliansku, apoštolský vizitátor v Bulharsku, vyslanec v Turecku a Grécku, nuncius vo Francúzsku, patriarcha benátsky a konečne ako 77-ročný prelomový a prekvapujúci pápež.

Svoje úlohy si nevyberal sám, boli mu zverené. Plnil ich s odovzdanosťou a ako dobre len mohol. Pri všetkých zmenách ostal verný sám sebe, svojmu povolaniu kresťana, kňaza a biskupa. Nenútil sa do nových poslaní, ale naopak plnil ich s humorom a svätosťou. Nejedna situácia mu nebola po chuti, nebola mu po vôli. A predsa sa do nej vložil, aby v nej slúžil Bohu i ľuďom. Akceptoval cudzie skúsenosti, iné názory a svetonázory. Pritom v duchu rástol, v srdci jemnel a v konaní sa otváral druhým. Tak sa mohol stať otcom všetkých ľudí, ktorý ľuďom v Cirkvi i mimo nej hovoril: „Ja som Jozef, váš brat.“

Taká veľkosť srdca je plodom celoživotnej otvorenosti pre nové. Plodom každodenného otvárania sa všetkým novým dojmom a poznaniu, ktoré deň prináša: „Dnes sa prispôbím okolnostiam...“ Pritom sa môže každý deň znovu učiť a získavať skúsenosti, ktoré mu život prináša. Nerobí zo seba meradlo života, ale život pre neho stáva sa poučením, dejiny učiteľkou prítomnosť i budúcnosť. Tak sa učil z cirkevných dejín, ako aj zo znamení čias, že je to Božia vôľa pre Cirkev, aby v novom koncile zavial Boží Duch. Keď otváral koncil, povedal: Boh hovorí dejinami a znameniami času. „Hlas času je hlas Boží.“ Boží Duch veje, kam chce (por. Jn 3,8) menej tam, kam by sme chceli my.

Čo sa z toho dá vyvodiť pre náš život? Čo znamená pre môj všedný deň? Mohol by som z toho učiť:

- Keď robím zo seba meradlo, okliešťujem, zužujem život. Život je mnohostrannejší a pestrejší, než to ja môžem vidieť, než to ja chcem uznať.

- Keď si myslím, že by sa mi ľudia mali prispôbovať, zmeškám v živote niečo cenné. Práve v ľuďoch, ktorí sa mi spočiatku zdajú málo sympatickí, môžem dostať akoby do daru niečo dôležité.

- A keď si myslím, že skutočnosť sa musí skloniť pred mojimi prianiami, potom sa čoskoro dostanem do slepej uličky. Bolestne budem musieť uznať: „Skutočný život je v stretávaní“ (Martin Buber). Práve v mojom stretnutí s druhými, vo výmene názorov s neznámymi ľuďmi a v neznámych situáciách objavujem život.

Z Angela Roncalliho by sa nikdy nebol stal Ján XXIII., keby sa po mnohé dni svojho života nebol naučil túto lekcii: Situácia, do ktorej som postavený, je školou lásky. Úloha, ktorú mi zverili, je učebným poľom Božej lásky a lásky k blížnemu. Ľudia, s ktorými teraz som, sa mi môžu stať učiteľmi pravého života. Moje prianie milovať tu a teraz môže byť pre mňa miestom, na ktorom sa zjavuje Božia vôľa v mojom živote. Preto: „Predsavzatie nadnes...“

Johannes Haas „Dekalóg pokoja

### RIEKA

Na brehu prudkej, dravej rieky stáli traja ľudia. Všetci traja sa potrebovali dostať na druhý breh. Bolo to pre nich veľmi dôležité.

Prvý bol prešibaný obchodník a veľký šmelinár. Dokázal manipulovať ľuďmi aj vecami. Kľakol si a požiadal Boha: „Pane, daj mi odvahu, aby som sa vrhol do tejto divej vody a preplával rieku. Na druhom brehu na mňa čakajú dôležité obchody. Zdvohnásobím svoje zisky, no musím sa ponáhľať...“ Vstal a po chvíli váhania skočil do vody. Voda ho však vliekla do údolia.

Druhý bol vojak, známy svojou bezúhonnosťou a silou ducha. Postavil sa do pozoru a modlil sa: „Pane, daj mi silu prekonať túto prekážku. Premôžem túto rieku, lebo mojim heslom je bojovať a víťaziť.“ Bez váhania sa vrhol do vody, no prúd bol silnejší než on a odniesol ho preč.

Tretia na brehu bola žena. Doma na ňu čakali manžel a deti. Aj ona si kľakla a modlila sa: „Pane, pomôž mi, poraď mi a daj mi múdrosť, aby som sa vedela dostať na druhý breh tejto nebezpečnej rieky.“ Vstala a všimla si, že neďaleko odtiaľ pasie pastier svoje stádo. Žena sa ho opýtala: „Nevieš, ako by som sa mohla dostať na druhý breh tejto rieky?“

„Desať minút odtiaľto, za týmto vrškom, je most,“ odvetil pastier.

*Niekedy stačí len štipka pokory. A niekto, kto nám ukáže správny smer.*

Lectio divina

Pravá obeta

Mk 15,1-47

<sup>1</sup>Hneď na úsvite sa zišli veľkňazi so zákonníkmi a staršími i celá veľrada. Ježiša spúтали, odvedli a odovzdali Pilátovi. <sup>2</sup>Pilát sa ho spýtal: Si ty kráľ Židov? On mu odpovedal: Sám to hovoríš. <sup>3</sup>Veľkňazi ho obviňovali z mnohých vecí. <sup>4</sup>Pilát mu znova položil otázku: Nič neodpovedáš? Pozri, čo všetko na teba žalujú. <sup>5</sup>Ježiš však nič neodpovedal, takže sa Pilát čudoval. <sup>6</sup>Na sviatky im prepúšťal na slobodu jedného z väzňov, o ktorého žiadali. <sup>7</sup>S povstalcami, ktorí sa pri vzbure dopustili vraždy, bol vo väzení muž menom Barabbáš. <sup>8</sup>Zástup vystúpil hore, žiadal si to, čo im Pilát vždy robieval. <sup>9</sup>Pilát im povedal: Chcete, aby som vám prepustil toho kráľa Židov? <sup>10</sup>Lebo vedel, že veľkňazi ho vydali len zo závidia. <sup>11</sup>Veľkňazi však poštvajú zástup, aby si žiadal prepustiť radšej Barabbáša. <sup>12</sup>Ale Pilát sa znova

obrátil na nich a spýtal sa: A čo mám teda urobiť s tým, ktorého nazývate kráľom Židov? <sup>13</sup>Vtedy znovu zvolali: Ukrižuj ho! <sup>14</sup>Pilát im povedal: Čo zlého urobil? Oni však ešte hlasnejšie kričali: Ukrižuj ho! <sup>15</sup>Vtedy Pilát, aby vyhovel ľudu, prepustil Barabbáša, no Ježiša dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali. <sup>16</sup>Vojaci ho vyviedli do nádvorcia vládnej budovy a zvolali celú kohortu. <sup>17</sup>Obliekli ho do purpurového plášt'a, na hlavu mu nasadili korunu upletenú z trnia, <sup>18</sup>a začali ho pozdravovať: Nech žije židovský kráľ! <sup>19</sup>Trstinou ho bili po hlave, pľuli naňho, klaňali sa mu a kľakali pred ním. <sup>20</sup>Keď sa mu dosť naposmievali, vyzliekli mu purpurový plášť a znova mu obliekli jeho šaty. Potom ho vyviedli, aby ho ukrižovali <sup>21</sup>Istého Šimona z Kyrény, otca Alexandra a Rúfa, ktorý práve prichádzal z poľa, prinútili, aby mu pomáhal niesť kríž. <sup>22</sup>Viedli ho na miesto Golgota, čo v preklade znamená Miesto lebky. <sup>23</sup>Dávali mu víno zmiešané s myrhou, ale Ježiš to neprijal. <sup>24</sup>Pribili ho na kríž a jeho šaty si rozdelili; žrebom určili, kto čo dostane. <sup>25</sup>Boli tri hodiny, keď ho ukrižovali. <sup>26</sup>Jeho vinu označili nápisom: Kráľ Židov. <sup>27</sup>Spolu s ním ukrižovali aj dvoch lotrov, <sup>28</sup>jedného sprava a druhého zľava. <sup>29</sup>Okoloidúci sa mu rúhali, potriasali hlavami a hovorili: Hej ty, čo zbúraš chrám a za tri dni ho postavíš! <sup>30</sup>Zachráň seba samého a zostúp z kríža! <sup>31</sup>Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: Iných zachraňoval a sám sebe nemôže pomôcť. <sup>32</sup>Kristus, kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili! Potupovali ho aj tí, čo boli ukrižovaní spolu s ním. <sup>33</sup>O šiestej hodine nastala tma po celej zemi až do deviatej hodiny. <sup>34</sup>O deviatej Ježiš zvolal mocným hlasom: Eloi, Eloi — lema sabachthani? Čo v preklade znamená: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? <sup>35</sup>Keď to niektorí z okolostojacich počuli, povedali: Pozrite, volá Eliáša. <sup>36</sup>Ktosi odbehol, namočil špongiu do octu, nastokol ju na trstinovú tyč, dával mu piť a hovoril: Nechajte ho, uvidíme, či ho príde Eliáš sňať. <sup>37</sup>No Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol. <sup>38</sup>Chrátová opona sa roztrhla na dvoje odhora až dolu. <sup>39</sup>A keď stotník, ktorý stál neďaleko, videl, ako dodýchal, vyhlásil: Tento človek bol určite Boží Syn! <sup>40</sup>Zobďaleč sa dívali ženy, medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba mladšieho a Jozesa, ako aj Salomé. <sup>41</sup>Všetky ho sprevádzali a posluhovali mu, ešte keď bol v Galilei. Boli tam aj mnohé iné, ktoré sa spolu s ním vydali na cestu do Jeruzalema. <sup>42</sup>Keď sa zvečerilo a bol prípravný deň pred sobotou, <sup>43</sup>prišiel Jozef z Arimatie, vážený člen veľrady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo. S odvahou predstúpil pred Piláta a vyžiadal si Ježišovo telo. <sup>44</sup>A Pilát bol prekvapený, že Ježiš už zomrel. Predvolal si stotníka a spýtal sa, či už dávno zomrel. <sup>45</sup>Keď mu to stotník potvrdil, daroval Jozefovi mŕtve telo. <sup>46</sup>Jozef kúpil jemné plátno, sňal ho z kríža, zavinul ho do plátna a uložil do hrobu, vytesaného v skale. K otvoru hrobu privälil kameň. <sup>47</sup>Mária Magdaléna a Jozesova matka Mária sa dívali, kde ho položili.

Ďalšie čítania: Iz 50,4-7; Ž 22,8-9.17-18.19-20.23-24; Flp 2,6-11



## ČÍTANIE:

Pri príprave na Veľký týždeň dnes čítame Markovo rozprávania udalostí od Zeleného štvrtka po Ježišovo ukrižovanie. To je pravdepodobne prvé zapísané evanjelium. Pre Marka utrpenie znamenalo to, čo sa dialo medzi Ježišom a Bohom, ktorého nazýva „môj Otec“. Bolo to všetko veľmi skutočné. Ježiš v 14,35-36 prosil svojho Otca, aby ho pred touto skúškou zachránil. V 15,34 napokon však predsa len zomieral na kríži a smutne sa obracal na Boha, lebo ho opustil. Používa slová Ž 22,2. Väčšina postáv bola krutých a neúctivých. Ale podrobne sa hovorí o Petrovej skúsenosti: predstavil sa ako štedrý a láskavý, ale zároveň slabý a to práve vtedy, keď prišiel čas dosvedčiť jeho lásku k Ježišovi (14,66-72). Marek na zhrnutie Judášových činov použil veľmi záporné slová. Judáš sa objavil v úvodnej epizóde, keď Mária, Martina sestra (Jn 12,3) vylievala na Ježiša veľmi drahú voňavú látku. Ježiš v jej skutku nevidel len štedrý čin, ale aj prorocstvo svojej smrti (14,3-9). Židovskí vodcovia ostali pri procese s Ježišom bezcitní a nemilosrdní. Zachovali si svoje doktrínálne pozície napriek tomu, že pred nimi bol nahý, zomierajúci muž (14,43-65). Rímski vojaci vykonali na Ježišovi fyzický trest. Počas bičovania žartovali a boli ľahostajní voči ľudskému utrpeniu. Ale práve ich nadriadený stotník ako prvý vyznal, že Ježiš je Boží Syn (15,16-20.39). Zdá sa, že ľahostajnosť bola v tomto príbehu kľúčovou vlastnosťou. Toľkí ľudia nič neurobili. Len sa pozerali na zomierajúceho muža. Ježišove učeníčky svoju lásku prejavili prakticky. Boli prítomné pri ukrižovaní, a to aj napriek bolestiam, ktoré im to muselo spôsobiť. Boli aj pri Ježišom hrobe (15,40.41.47).



## MEDITÁCIA

Vyberme si tri slová, aby sme opísali Ježiša tak, ako je zobrazený pri utrpení.

- Uvažujme o tom, aké muselo byť pre Ježiša ťažké zažiť odlúčenie od svojho Otca.
- Uvažujme o úžasných slovách uvedených v Flp 2,6-11



## MODLITBA

Žena, ktorá vyliala nádobu drahocenného oleja na Ježiša, využila príležitosť. Riskovala, že bude v očiach iných bláznom. Čo ak bude bláznom aj v Ježišových očiach? Ale milovala ho a takto to prejavila. Možno by sme mohli vytvoriť „nádobu drahocenného oleja“ i my. Vezmime si kúsok papiera, napíšme vyznanie lásky Ježišovi a potom mu ho ponúknime v modlitbe. Alebo mu povedzme slová nášho obľúbeného žalmu, resp. hymnu, ktoré nám pomôžu prejsť našu úctu.



## KONTEMPLÁCIA:

Izaiáš v prvom čítaní zobrazil Ježiša ako verného služobníka, ktorý neodporoval Božej vôli (Iz 50,4-7). Druhé čítanie tiež hovorí o Ježišovi, ktorý sa zriekol seba samého, stal sa človekom a ponížil sa až na smrť (Flp 2,6-11). Aby to Ježiš urobil, musel najskôr spoznať svojho Otca a dôverovať mu. Aké kroky môžeme urobiť my na ceste k láskyplnej poslušnosti? Ako si môžeme nájsť každodenný kvalitný čas pre Boha?

[www.vistuckespektrum.sk](http://www.vistuckespektrum.sk)

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice  
vo Vištuku